

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznani (inserati) se sprejemajo in velja trispodna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 125.

V Ljubljani, v petek 5. junija 1891.

Letnik XIX.

Katoliški shod v Gradcu.

Slovesno se je vršil katoliški shod štajerski v Gradcu. Udeležba je bila obilna in sijajna. Nemci in Slovenci so si na podlagi katoliških načel podali bratovski roke za složno delovanje v skupni blagor. — Preobširno je poročilo, da bi je v celoti podajali cenjenim čitateljem, zato treba, da se omejimo le na najvažnejše razprave in govore.

Knezoškof graški, dr. Zwerger, je prvi govoril o dolžnostih, ki jih imajo dandanes katoličani. Med drugim je rekel:

„Dandanes ni dovolj, da le tožimo o slabih časih in nevarnostih za vero in o razdivjani mladini. Mnogi to storé in ménijo, da so že dovolj storili, ako se povrh še jezé, da drugi nič več ne storé. Toda za same tožbe ne smemo izgubiti nobenega trenutka.

Paziti moramo, da se vabilom ustavljamo in da preziramo dobiček, ki bi ga pridobili z lenivim ali na videz previdnim pohajkovanjem. Očitno in slovesno spoznavajmo pred Bogom in svetom, kar je Malatija izrazil s krasnimi besedami: „Ako tudi vsi narodi poslušajo veri sovražne ukaze kraljeve, ako bi tudi vsi odpadli od naše sv. vere, — jaz pa, jaz in moji sinovi, jaz in moji sorodniki, — mi bomo zvesti ostali svetemu verozakonu naših očetov. Gospod Bog bo z nami s svojo mogočno milostjo!“

Trudimo se, da tudi druge pridobimo za svoje plemenite napore; iščimo jih, pozivljajmo, vneajmo, zbirajmo jih! Ko bi imel kak narod same junake, ako bi pa ostali ločeni, premagal bi jih tudi zelo slab sovražnik.

Pripravljeni bodimo, trpeti rajši časno škodo, nego li Boga izgubiti in izneveriti se svojim dolžnostim.

Naposled se moramo tudi bojevati, da ohranimo svetinje in odvrnemo nevarnosti, toda ne slepo in nepremišljeno, ampak prav in s praviimi pripo-

močki, kakor zahtevata Bog in cerkev, kakor prav posebno neprestano in razmeram primerno naroča svetu papež v svojih mnogih prekrasnih okrožnicah.

To so naše dolžnosti, to je tudi namen in naloga katoliškemu shodu, to storiti in druge neprestano vzbujati, da se zavedajo svojih dolžnosti.

Drugi govornik je bil mariborski knezoškof dr. Napotnik. Govoril je hvalospjev jedinstvi avstrijskih narodov na krščanski podlagi, kakor to od nas zahteva blagor katoliške cerkve in blagor Avstrije. Ta govor priobčimo v celoti. Tu le dostavimo besede, katere je spregovoril dr. Srnec o govoru mil. knezoškofa dr. Napotnika: Včeraj ste poslušali našega prečastitega knezoškofa, v gorečih besedah poudarjal je krščansko ljubezen in neomahljivo zvestobo cesarju in državi. — Naš knezoškof je najbolj spoštovani mož na celem Spodnjem Štajerskem, besede njegove brali bodo po vsem slovenskem Štajerju, in v najbolj zakotni koči navdajale bodo Slovence z navdušenjem in s hvaležnostjo do našega prevzvišenega zastopnika... tak duh — namreč krščanski in patrijotični prešinja vse naše ljudstvo.

Prva seja vršila se je torej posebno veličastno. — Predno nadaljujemo poročilo, omenimo zopet nekatere resolucije, sklenjenih na katoliškem shodu.

I. Oddelek: Politika.

C. Časniki.

1. Drugi štajerski katoliški shod jemlje z zadovoljstvom na znanje, kako lepo se razvijajo katoliška politična društva in njih zavodi v škofijah sekovski in lavantinski. Izreka svoje veselje o delovanju katoliških časnikov in razvoju katoliškega knjigotrštva.

2. Katoliški shod zahvaljuje se utemeljiteljem, voditeljem in pospeševalcem katoliških listov in jih prosi, da v svoji gorečnosti ne omagajo.

3. Drugi štajerski katoliški shod resno naglašja, da je dolžnost vseh katoliških kristijanov in zlasti

omikanih neduhovnikov, da delujejo za obstanek in razvoj katoliških časnikov..

4. Drugi štajerski katoliški shod vzpodbuja katoliške časnike in katoliške pisatelje v deželi, da, kakor dosedaj, pogumno nadaljujejo boj za kristijansko pravico, ter odločno branijo resnico ravno tako v duhu cerkve, kakor tudi v blagor naroda.

5. Drugi štajerski katoliški shod poklada katoliškim tiskovnim društvom škofij sekovske in lavantinske na srce, da po možnosti skrbé in si prizadevajo, da svoje časnike v vnanjem in notranjem oziru tako povzdignejo, da bodo mogli tekmovali z nasprotnimi listi.

D. Politična društva — organizacija stranke.

1. Drugi štajerski katoliški shod izreka svoje prepričanje, da katoliško-konservativna društva, katerih se je mnogo osnovalo po prvem štajerskem katoliškem shodu, niso le pripomogla k vspehom katoliške stranke pri političnih volitvah, temveč se je tudi njim mnogo zahvaliti, da se je utrdilo in ohranilo krščansko mišljenje mej narodom.

2. Drugi štajerski katoliški shod priznava, da bi bilo umestno in potrebno, da se osnuje v vsakem deželnozbornem volilnem okraju poleg krajnih društev še katoliško-konservativno društvo, ki bi imelo pravico, na raznih krajih sklicavati shode.

3. Drugi štajerski katoliški shod priznava uspehe, katere sta dosegla organizacija stranke in pa vodstvo stranke; izreka svojo zadovoljnost, da se je dala organizaciji širša podlaga s tem, da so se vsi odborniki katoliških društev, kateri imajo pravico, sklicavati shode na raznih krajih, pritegnili kot zapupniki deželnemu katoliškemu odboru.

Hkratu jemlje škod pohvalno na znanje pravila in delovanje „Slovenskega društva“ na Dolenjem Štajerskem, ki ima tudi pravico, sklicavati shode na raznih krajih.

LISTEK.

Ponočni kralj.

Francoski spisal A. de Lamothe.

(Dalje.)

„Ali vam hočeva pomagati?“ vpraša Peter.

„Lepo hvalo, ne da bi vas odganjal! Sam bom lahko opravil. Ako bosta šla spat, pokazal vama bom prostor, kjer je suha slama!“

Pet minut pozneje vzeli so si potniki v last obe sobi krčme. Kokoši sta bili v spanju vjeti in zaklani; lačni popotniki milovali so ju jedino zaradi izvanredne suhosti.

Ko sta Hadfielda izpušila svoji pipici, peljal ju je stari Jož na obljubljeni prostor. Komaj se je zdanilo, bila sta že po koncu; s krčmarjem sta se napotila navzdol proti kraju, kjer je bila sinoči cesta preplavljena.

„No,“ vpraša Peter, „ali so bili Angleži s podzemljicami zadovoljni?“

„Ne prav; moral sem jim iti loviti postrvij; k sreči sem je lahko dobil, ker jih je mnogo v jezeru; s kópico slame, ki sem jo zažgal, sem je takoj privabil. Podzemljice so takim preslabe.“

„Ali so podzemljice tū obrodile?“ povpraša Hadfield.

„Prvikrat so bile srednje-dobre; a v drugo se bojimo gnilobe, ker je toliko móče.“

„Tako je, kakor v Glengariffu; hudo bo najemnikom šlo za najemnino.“

„Zato so tudi že rubniki tū ‚na lovu‘, — in čudilo bi me, da ni tisti suhi od sinoči jeden izmej njih.“

„Ali ga poznate?“

„Ne, a zdi se mi, da ima povelja od največjega sleparja, ki se je kdaj na Irskem pasel, namreč od agenta v Killarny.“

„Od Pressmanna?“

„Njegovega imena ne vém; vém pa, da je debel, majhen mož, bakreno-barvnega obraza z rudečo brado in da je agent lorda Pilferer-ja.“

Jurij in Peter se spogledata.

„In pred nedavnim časom se je tu mimo peljal?“ vprašata skoro v eni sapi.

„Včeraj sta bila v poštnem vozu v predoru.“

„O Bog, zdaj sta tam!“ zakliče Peter ter tesneje stisne palico.

Jurij je obstal ter se prekrizal, rekoč: „Bog, — bodi posvečeno njegovo ime — ni hotel tvoje žrtve; klanjajmo se njegovi volji!“

„Vidva tedaj poznata ta človeka?“ vpraša krčmar.

„Najemnika sva v Malibory pri Glengariffu in pri nas bodo rubili“, zakliče Peter.

„Tiho“, zakliče mu Jurij ter ga prime za roko. „Kristus — vsi trije se odkrijó — je na križu umrl, a ni preklinjal svojih sovražnikov.“

Peter je povesil glavo; a v njegovih ušesih odmevale so besede: „Kader bože vzrastel mladi orel“, in némo je dostavil besede: „Še dve leti!“

Jurij je bil žalosten; slutil je čut osvete v srcu sinovem, — jasno mu je bilo, da bode ognjenik izbruhnil.

„Ko bi se vrnila v Glengariff, prihranila bi si nekoliko obutve, saj nimava v Killarny ničesa več opraviti“, dé mladi Irec z bridkim nasmehom.

Oče ga pogleda in vpraša: „Ali mi obljubiš, da bodeš kristijan?“

„Obljubim!“ odgovori Peter.

Poslovita se od krčmarja in urnimi koraki stopata navzgor proti predoru. Nebo je bilo jasno, zrak oster, mrzel veter bril jima je naproti — dobro vreme za pot. — Predor je bil prazen. Na drugem koncu videl se je Slieve-na-Goil kakor skozi velikanski daljnogled.

Ko sta stopala mimo Turgove bajte, sedela je žena zopet na pragu.

„Dobro jutro!“ pozdravljala je, „Bog vaju spremljaj!“

Politični pregled.

V Ljubljani, 5. junija.

Notranje dežele.

Katoliški shod v Gradcu. Tudi židovski listi se bavijo s tem shodom. „N. Fr. Pr.“ vidi v tem, da se je ta shod sešel, znamenje, da konservativci nikakor ne mislijo mirovati v verskih zadevah, temveč hočejo nadaljevati napade na novejši državni red in zlasti na šolsko zakonodavstvo. — Nemški liberalci so pač morali biti strašno najivni, če so mislili, da bodo katoličani morda grofu Taaffeju na ljubo zatajili svoja načela. Kaj takega je pričakovati od liberalnih vodij, kateri pred vsem hrepené le po ministerskih sedežih. S sedanjo šolo se noben pravi katoličan ne more zadovoljiti, ker ne daje nobenega jamstva, da bi se v njej ne razširjevali cerkvi nasprotni nauki; zato pa katoliki poprej ne smejo mirovati, da dosežejo cerkveno nadzorstvo.

Propad parlamentarizma. „Narodni Listy“ so te dni napadali levico, da je pospešila propad parlamentarizma s tem, da je odstopila od svoje adrese. Mi nemamo nobenega povoda zagovarjati levičarje, ali tukaj moramo vendar opomniti, da Mladočehi tudi neso bili nič bolji, ker so tudi glasovali za Smolkov predlog, dasi so poprej tudi predlagali svojo adresu. Sploh pa tudi lahko rečemo, da so baš Mladočehi mnogo škodovali parlamentarizmu. S tem, da so nepremišljeno in po nepotrebnem razbili večino, so le oslabili moč parlamenta in povečali moč vlade. Politiki, ki delujejo na razcepljenje strank, škodujejo parlamentu, kajti tem večji vpliv ima vlada, čim več strank je, ker se tem težje o čem sporazumejo med seboj.

Vnanje države.

Črnagora in Turčija. Nedavno so oboroženi Albanci udarli v Črnogoro, pa so jih Črnogorci zavrnili. Črnogorska vlada obrnila se je do Turčije, da naj vse potrebno ukrene, da se taki dogodki ne bodo ponavljali. — V Carigradu bodo gotovo izrekli Črnej gori svoje obžalovanje in tudi dali najlepše obljube, ali s tem bode pa tudi vse storjeno, kar more turška vlada storiti v tej zadevi. Kako pogosti so napadi turških Arnavtov v turško ozemlje, ali dosedaj vendar vse pritožbe niso nič pomagale. Turški vladi se še dobra volja odrekati ne dá, ali v Albaniji in Stari Srbiji nima nobene avtoritete več, lokalna oblastva in posamični mohamedanski rodovi delajo, kar hočejo. Porta pa ne more ničesar storiti, ker se niti na vojake ne more zanašati. Večkrat se je že opazovalo, da so vojaki jo potegnili z mohamedanskimi roparji. Ko bi pa turška vlada le hotela mohamedancem pokazati vso ostrnost, se pa spuntajo in tako prouzročé konec turški državi. V teh deželah ne bode prej reda, da Turki odidejo v Azijo.

Židovsko vprašanje v italijanski zbornici. Židje bi menda radi, da bi vsa Evropa se zanje potegnila, ko so jih začeli iztiravati iz Rusije. V italijanski zbornici je neki poslanec, menda židovske krvi, vprašal, kaj misli italijanska vlada storiti, ko se preganjajo židje v jednom delu Evrope. Z odgovorom ministerskega predsednika pa pač interpellant ni bil posebno zadovoljen, kajti Rudini je rekel, da se Italija ne more mešati v notranje zadeve drugih držav. Drugačnega odgovora vlada tudi dati ni mogla, kajti vojne z Rusijo zaradi židov Italijani vendar ne bodo začeli.

Crispi in Rudini. Sedanja italijanska vlada ima hudega nasprotnika v prejšnjem ministerskem predsedniku. Crispi svojega nasprotstva ni pokazal

naravnost v parlamentu, temveč v svojem organu „Riforma“ dan na dan napada sedanjo vlado. Mi vémo, da Crispi sam vseh teh strupenih člankov ne piše, ker ima z odvetništvom dovolj posla, ali gotovo je pa, da listu daje navodila. Sedaj posebno obira „Riforma“ Rudinija zaradi njegove prevelike varčnosti, posebno jej ne ugaja, da se je nekoliko pomanjšalo število sodišč in pa ponižala podpora za italijanske šole v inozemstvu. Če je varčnost na pravem mestu, ne moremo preiskavati, ali pomisliti se mora, da zbornica je vrgla Crispijevo ministerstvo, ker je premalo varčevalo in je Rudini bil prisiljen gledati, da kaj zmanjša državne troške, kajti sicer bi ga bila zadela jednaka osoda, kakor je Crispija.

Anglija in Portugal. Angleško-portugalski spor zastran afriških zadev bode kmalu poravnán, kakor je pričakovati. Nova pogodba med Anglijo in Portugalijsko se je predložila portugalskima zbornicama in je še za Portugalce precej ugodna. Reka Zambesi bode ločila angleška in portugalska posestva v Afriki. Natančneje bode se meja določila s posebno komisijo. Portugalci bodo smeli prihodnjih petindvajset let pobirati po 3% carine od vrednosti angleškega blaga, ki bi se prevažalo skozi njih ozemlje. Vsaka država bode v svojem ozemlju gradila železnice, ceste in brzojave, kakor bode hotela. Plovba po reki Zambesi bode svobodna. Portugalci zgradé železnico ob reki Pungwe, če bi je pa ne hoteli graditi, se bode ta zgradba železnice, ki bode vezala angleško zemljo z morjem, izročila kakor neutralni državi. Vsaka država priznava drugi zakonito zagotovljene rudarske koncesije. Ko portugalski zbornici vsprejmete to pogodbo, bode se definitivno podpisala in ž njo košljivo vprašanje vsaj za nekaj časa odstavilo.

Finančni polom v Argentini. Po poslednjih poročilih iz Argentine ustavile so skoro vse banke svoja plačila. Novi vladi se torej ni posrečilo, da bi bila odstranila velik finančni polom. S svojimi poostrenimi naredbami je katastrofo še-le pospešila. Glavna zguba sevéda bode zadela evropske kapitaliste, ki so jako lahkomišljeno Argentini posojali denar. Pa tudi domače prebivalstvo bode mnogo trpelo. Dežela si dolgo ne bode opomogla od tega udara. Razni sleparji, ki so krizo zakrivil, so pa sevéda z milijoni ostavili Argentinijo.

Izvirni dopisi.

Iz vipavske doline, 3. junija. Po naključji sem dobil v roke dopis, v katerem neki „Missler, Generalschiffsexpedient“ v Bremenu olajšuje selitev v Ameriko. List je tiskan v slovenščini — tedaj celó v severni Nemčiji vedó za Slovence! Naj iz lista posnamem pglavitne stavke:

„Na nemški meji mora vsak selitelj 230 gld. gotovega denarja, ali pa 100 gld. in vožno karto za ladijo pokazati.“

Da seliteljem mejo prestopiti olajšam, je dosti, da mi vsak 10 gld. pošlje, ime, starost in dom natančno popiše, temu pošljem precej eno vožno karto za ladijo, ostanek vožne svote plača vsak tukaj in sicer iz Bremena v Novi York 69 gld., v Baltimore 58 gld. Kdor pozneje ne more odpotovati, temu pošljem plačano svoto brez odbitka nazaj. Za vsakega selitelja, za katerega mi 10 gld. pošljete, Vam plačam 5 gold. provizije, katere si zamorete precej od poslani svote pridržati in selitelju se vendar cela svota odračuna.“

Na posebnem listku se še priporoča, na potu do Bremena z nikomur se ne razgovarjati, od nobenega karte kupovati, v Bremenu na kolodvoru naj se zakliče ime „Missler“ in vse bo preskrbljeno. Kaj ne, Missler je zeló postrežljiv gospod, dobrohoten izseljencem in radodaren svojim nižjim uradnikom. Kar 5 gld. provizije in celó takoj izplačane — „si zamorete 5 gld. precej pridržati“ — ni kar si bodi. No, bo li petak dražil marsikaterega prigovarjati na pol obupanemu, naj gre poskušat svojo srečo v daljno Ameriko? Saj se tako po ceni tje pride. Desetak odštet sedaj, vožna karta v par dneh pride, še en petdesetak pripravi, pa si v osmih dneh čez morje v Ameriki. — Revež verjame navideznemu prijatelju, niti sanja se mu ne, da bo imel prijatelj največ dobička radi njegovega potovanja.

Le oglašil ga bo v Bremen, ob enem poslal petak, drugi petak bo pa zginil v njegovem žepu.

Ko sem prebral Misslerjevo vabilo, tedaj sem tudi jaz spoznal, zakaj ni bilo mogoče pregovoriti naše Amerikance. Agenti so jim opisavali novo deželo kot vsaj na pol paradiža in kaj bi tudi ne, kolikor potnikov, toliko petakov spravil je brezvestni agent! Da je „geschäft“ se dobro obnesel, priča to, ker Missler zdaj išče svoje zastopnike prav med priprostim ljudstvom. Vabilo, katero imam pri rokah, poslal je na prejšnjo učiteljico za ročna dela v naši šoli.

Naj tedaj Slovenci trikrat premislijo, predno se odločijo zapustiti domovino, naj nikar ne verujejo vabljivim in prilizljivim besedam; ne sočutje, ne ljubezen ne govori, ampak goli petak. y.

Dnevne novice.

(Prva pastoralna konferencija) dekanije ljubljanske za l. 1891 vršila se je včeraj pod predsedništvom preč. g. stolnega župnika in dekana, kanonika J. Flisa v veliki dvorani knezoškofske palače. Sešlo se je zborovalcev okoli 30. Med drugim so vsi navzoči gospodje z veseljem sprejeli samostojni predlog č. g. kapelana A. Lesjaka: naj se naprosi preč. knezoškofski ordinarijat, da zaukaže vsem samostojnim duhovnim pastirjem v diecezi, spisovati farno kroniko po gotovem navodilu, ki naj se sestavi v ta namen.

(„Slov. Narod“ in lavantinski knezoškof.) Omenili smo že ter obžalovali, kako neotesano da je udrihal naš liberalni dnevnik po onih štajerskih slovenskih rojakih, ki so vabili Slovence na katol. shod v Gradcu; pred otvoritvijo katol. shoda objavil je dopis, v katerem je odsvetoval Slovincem na shod; sedaj pa, ko se je zbor tako sijajno vršil ter so se ga tudi štajerski Slovenci v tolikem številu udeležili, ne črhne o njem, prinesel je le nastopno gorjupo novico: „S katoliškega shoda v Gradcu došle so nekaterim listom brzojavke, da je lavantinski knezoškof dr. Napotnik hotel govoriti slovenski, a da se mu je zabranilo. Mi to vest beležimo brez komentara, dokler se nam pozitivno ne potrdi.“ — Pred vsem prosimo, naj nam „Narod“ naznani liste, ki so objavili omenjene brzojavke ter nam pové, kako se dotične brzojavke doslovno glasé; sicer ne verjamemo tega, ker v listih, ki jih mi čitamo, nismo našli omenjenih brzojavk. — Sploh pa na tem ni nobene besede resnične. Mi sicer za to nimamo poročil iz Gradca, a krasen govor mil. knezoškofa dr. Napotnika, katerega bomo celotno objavili, je zato najlepši dokaz. Za danes povzamemo iz znamenitega govora le te-le značilne besede: „Kaj čuda, prečastna skupščina, da se vsi udeleženci katol. shoda, dasi dejansko različni po jeziku, tako popolno in lepo razumejo! Saj govoré vsi en materni jezik, katerega so se naučili od iskreno ljubljene matere katoliške cerkve — jezik pristno zlate krščanske ljubezni, ki jednako mogočno gane duha kakor srce! — Kako vseobsežno, res katoliško je to obzorje! Iskreno milujemo vredništvo „Narodovo“, da ne umeje tega obzorja in da celó v trenutku, ko katoliška ideja druži dva naroda v iskreni bratovski ljubezni, hoče razdor delati med njima, ki sevéda v prvi vrsti škoduje slovenskemu narodu, ker je slabejši od nemškega. — Tudi v tem slučaju je „Narod“ slabo prestal skušnjo za svoj „katoliški značaj“, a tudi v narodnem oziru Slovincem le škodoval, nič pa koristil.“

(Slovenci in katol. shod v Gradcu.) Znamenit je bil govor slovenskega deželnega poslanca dr. Srnec-a na graškem katoliškem shodu, tudi ta govor bomo pozneje objavili v celoti. Med drugim je rekel: Da, mi Slovani spadamo sem (na katoliški shod), kajti kolikor meni znano, ni nobenega Slovence na Spodnjem Štajerskem, ki bi ne bil katoličan; mi smo z največjim veseljem sprejeli Vaše povabilo in tako vidite pred seboj Slovence, . . . ki se v obilnem številu skupno udeležujejo zborov katoliškega shoda. — Mi Slovani smo se mnogokrat prepričali, da nas dovolj ne poznajo konservativni Nemci, dasi so nam že mnogokrat pokazali odkrito prijateljstvo. To tudi ni mogoče; kajti liberalni nemški časniki neprestano grdiijo nas in zlasti našo duhovščino in slovenskih listov nemški konservativci ne razumejo. . . Dovolite mi torej, da vam na kratko pojasnim zgodovino slovenskega naroda. Zatem omenja govornik razvoja našega naroda, poudarja za njegov prosep vzlasti zasluge slovenskega duhovništva ter izjavlja, da je bil naš narod vsikdar zvest svojim katoliškim in patrijotičnim načelom in da tak hoče ostati tudi v prihodnje. Sklenil je dr. Srnec svoj izborni govor z željo, da bi bile Slovincem še mnogokrat dane prilike složno z Nemci razpravljati svoje zadeve v skupni blagor. — Gotovo si bodo s tem korakom štajerski slovenski poslanci olajšali svoje delovanje v deželnem zboru štajerskem, ker se bodo vedno lažje in bolje razumeli s konservativci. — Slovenci štajerski so torej le izvršili svojo rodoljubno dolžnost, da so se udeležili katoliškega shoda v Gradcu.

Odgovorila sta jej prijazno a hitela dalje. Jurij opozori sina na suho njivo s podzemljicami.

„Rubnik jo je gotovo videl“, dé Peter. Oče pa takoj začne drug pogovor, dasi so bile njegove misli daleč proč. — Dospela sta do šole. Otroci so šli ravno domov. Na pragu je stal učitelj.

„Bog z vama“, nazdravi ju.

„In s teboj“, odzdravi Jurij.

„Že deset!“ mrmra Peter, „vse je pri kraju!“

Dve minuti pozneje dospeta na cesto, ki je peljala skozi teman gozd. Človeško senco vidi Peter umakniti se mej velikanske hraste, ovite z zelenim bršljanom.

„Zeló bi se moral motiti, da ni to Tobija!“ dé Peter. „Zakaj se je nama izognil?“

Hadfield ni ničesa videl.

Samo sto korakov sta bila še od vasi, ko se začuje glasen krik: „Pomagajte, umor!“

Možje, žene, otroci hiteli so vkupe na mesto v močvirju, odkoder je izšlo vpitje.

Jurij in Peter tudi stečeta ter se prerineta skozi množico. Poleg grmovja ležal je Anglež na obrazu, vderta mu je bila črepinja.

„Ne dotaknite se ga!“ svari stari mož. „Rubnik je, ki je prišel rubit Hadfieldove krave. Naznanite takoj straži! — Ta ima svoj del!“

(Pritožbe gledé procesije sv. Rešnjega Telesa v Ljubljani.) Pri procesiji sv. Jakoba, ki je bila posebno veličastna, so se mnogi udeleženci britko pritoževali o surovem obnašanju nekaterih mlajših policajev. Ti so namreč s psokami obkladali in z zaničljivimi opazkami žalili osebe, ki so svetile pri procesiji. Izraz „stare babe“ čul se je pogosto. In med tem, ko so porivali pri procesiji udeležene nazaj, pustili so popolno v miru ljudi, ki so samo zijala prodajali, gnječo delali ter s „tercijalkami“ obkladali svetilke. — Ali dobivajo novi radarji taka navodila?

(Viško-glinška čitalnica) napravi povodom svojega osnovanja dne 7. junija veselico na vrtu gostilne „Amerika“ na Glincah. Pri slavnosti sodeluje ljubljansko društvo „Sokol“, „Slavec“, vojaška godba. — Vstopnina je 20 kr. za osebo, za otroke 10 kr. — Čisti dohodek je namenjen za društveno zastavo. — Kegljanje za dobitke se je pričelo dne 28. maja in bode trajalo do 7. junija zvečer do 9. ure.

(Požar.) Na binkoštno jutro je pogorelo hišno in gospodarsko poslopje posestniku Janezu Vračku v Radiselji pri Slivnici. Škoda se ceni nad 1000 gold. Govori se, da je bilo zažgano.

(Zbirka narodnih pesmi.) Tiskarna sv. Cirila v Mariboru je založila in prodaja knjižico: Zbirka narodnih pesmi II. snopič. — Cena 10 kr.

(Častni občan.) Velečast. g. Jos. Žičkarja, župnika v Vitanju, prej večletnega vikarja v Celji, izvolila je občina okolica Celje za svojega častnega občana. Čestitamo!

(Birma v lavantinski škofiji.) Sv. birma bode v dekaniji Ptuj: dne 14. junija v mestnej cerkvi v Ptuj, 15. v slovenskej fari v Ptuj, 16. v Vurberku, 17. pri sv. Vrbanu, 18. pri sv. Andrašu, 19. pri sv. Lovrenca, 20. pri sv. Marjeti, 21. pri sv. Marku, 22. na Hajdinji. V dekaniji Brežice: dne 28. junija v Brežicah, 29. v Dobovi, 30. v Kapelah, 1. julija v Pišecah, 2. v Artičah, 3. na Vidmu, 4. v Rajhenburgu, 5. v Koprivnici, 6. v Selnici. V dekaniji Sv. Martin: dne 1. avgusta pri sv. Janžu, 2. v Slovenjemgradu, 3. v Staremtrgu, 4. pri sv. Martinu, 5. pri sv. Ilju. V dekaniji Gornjigrad: dne 23. avgusta v Mozirju, 24. v Nazarji, 25. na Rečici, 26. v Gornjigradu, 27. pri sv. Frančišku, 28. na Ljubnem, 29. v Lučah, 30. v Solčavi.

(Družba sv. Cirila in Metoda) je vsled dobrotne posredovanja c. kr. učitelja in dež. poslanca gosp. Srečka Stegnarja od slavne Giontinijeve knjigotržnice prejela že opetovano prelepih zbirek raznovrstnih knjig. Vse one darovane so bile vedno kar najbolj pripravne slovenski šolski mladini. Družbino vodstvo je v svoji majnikovi seji tem povodom izreklo imenovani, domorodni knjigotržnici iskreno svojo zahvalo. — Dolžnost mu je ob tem obvestiti in ob enem na to sl. firmo opozoriti i naš slovenski svet.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(Letina v Istri) letos ne obeta nič posebnega; iz raznih krajev se poroča, da je deževje v zadnjih tednih mnogo škodovalo vinogradom in sadju, oziroma pa se ne more mnogo opomoči, ker je zelo pezebla zaradi letošnjega izrednega mraza.

(Šmarnice v stolni cerkvi.) Nemške Šmarnice je v stolni cerkvi sv. Nikolaja letos vodil prečast. g. pater Jos. Liensberger iz družbe Jezusove. Razlagal je skozi celi mesec vsak dan ob 7. uri zvečer žalosti preblazene Device Marije, Matere Božje (Mater Dolorosa), priprosto, a vendar tako pristréno, da smo mu vsi poslušalci iz sra hvaležni. Povedal je, da so si Ljubljancje že nekda „Žalostno Mater Božjo“ izvolili bili za svojo posebno zavetnico ali varhinjo, ter živo priporočal, kako jo častimo in na pomoč kličimo tudi v prihodnje. Cerkev je bila pobožne gospóde navadno polna, včasih prenapolnjena; zlasti je prihajalo več mladega gosposkega ženstva, kar bi bilo veselo znamenje, da se ga nekoliko boljši cerkveni duh prijema. Bog daj, in Bog naj gorečemu govorniku njegov veliki trud obilno povrne!

(Kvadragna — kaj je to?) Kateri bodo letos na poseben način počastili sv. Alojzija; udeležili se bodo lahko sv. odpustkov za sedem let in sedem kvadragen. Večkrat sem premišljal in povpraševal, kaj je kvadragna? in odgovarjalo se mi je navadno, da je to štirideset dni sv. odpustkov. Čemu pa bi štela sv. cerkev tako? Zakaj ne bi rekla, da sedem kvadragen je dvestoosemdeset dni? Nikakor mi ni bila po godu omenjena razlaga. Kar dobim letos v knjižici o sv. rožnem vencu,

spisal T. Esser, opombico, da kvadragna je štiridesetdanski post, in vse se mi pojasni. Sedem kvadragen je sedem postov po štirideset dni. Za to in to dobro delo dobiš ti sv. odpustkov za sedem let in sedem kvadragen, se torej reče: Toliko časnih kaznij se tebi zdaj odpusti, za kolikor bi se ti v prvih časih bil moral pokoriti sedem let in postiti sedemkrat po štirideset dni.

(V čekovnem oddelku poštne hranilnice) se je lani vložilo 880,741.162 gld. 14 kr., vštete so obresti; a vrnilo 877,975.829 gld. 43 kr.; tako je v blagajnici preostalo 2,765.829 gld. 71 kr. Čekovne knjižice po naših krajih ima: Gradec 257 vložnikov, Trst 181, Ljubljana 79, Celovec 76, Maribor 70, Gorica 43, Leoben 36, Pulj 29, Celje 25, Ptuj 17. Ta mesta spadajo med vrsto onih krajev, kjer je vsaj deset oseb, ki se poslužujejo čekovnega prometa. Na 10.000 prebivalcev pride za Gradec 26 čekovnic, Trst 24, Ljubljano 30, Celovec 40. Za jednega imejitelja čekovne knjižice se je povprek vložilo po 46.977 gld. 64 kr. proti 44.508 goldinarjev 10 kr. v letu 1889. Po stanu je največ trgovcev, namreč 6889, 3357 tvorničarjev, 928 obrtnikov, 457 odvetnikov, 408 zasebnih uradnikov, 337 potovalcev, 200 hranilnic, posojilnic itd. Promet jednega dneva razkazuje številko 20.960 gld. proti 17.719 gld. v letu 1889. Na Stajerskem vložilo se je lani 317.412krat za 35,049.662 gld., na Koroškem 91.796krat za 9,284.508 gld., na Kranjskem 79.427krat za 8,184.739 gld., v Primorju 83.386krat za 14,646,470 gld., v Dalmaciji 22.535krat za 2,600.895 gld. Naš poročevalec pristavlja: Od strani kupcev se pošiljanje denarja posameznim tvrdkam skozi poštno hranilnico jako praktično pošilja s pomočjo takozvanega „položnega lista“, vsled tega bi bilo želeli, da si tudi vsaka tvrdka, n. pr. bukvarna, omisli knjigo-čekovnico. Ako, recimo, naročim knjigo, naj bukvarna naročtvi priloži imenovani listek, ob jednem naj si zanj zaračuni 3 kr., to je, 1 kr., kar velja listek, potem 2 kr. za rokovanje pri uradu poštno-hranilničnem. Zoper to se menda ne bode pritožil nobeden naročnik. Sedaj za vsaki znesek plačaš „poštne“ samo po 3 kr., sicer pa najmanj po 5½ kr., ako pošlješ potom nakaznice po pošti.

(Manj od deset knjig-čekovnic) imajo vložniki poštno-hranilnični po krajih: a) na Stajerskem: Vranska 2, Braslovce 1, Ormož 3, Konjice 2, Polzela 1, Sv. Trojica 2, Muta 2, Hrastnik 2, Hoče 1, Rače 2, Sevnica 5, Ljutomer 1, Ruše 2, Makolje 1, Mis ob Dravi 1, Podplat 1, Poljčane 1, Pragarsko 1, Pristava 1, Radenci 2, Radgona 7, Brežice 2, Žalec 1, Vozenica 2, Sv. Jurij pod Taborom 1, Sv. Jurij ob železnici 2, Sv. Lenart pri Mariboru 1, Šmarje 1, Sv. Pavel pri Žalcu 4, Sv. Peter pri Brežicah 1, Slatina 1, Šoštanje 3, Štorje 1, Laško 3, Vitanje 1, Velenje 1, Vuhred 1; b) na Kranjskem: Postojna 2, Jasenica 1, Brezje 1, Škofja Loka 2, Studenec 1, Domžale 4, Železniki 1, Ilirska Bistrica 1, Borovnica 1, Kočevje 7, Krško 3, Dvor 2, Izlake 1, Idrija 5, Kranj 7, Kropa 1, Kostanjevica 1, Litija 5, Dolenji Logatec 1, Mošnje 2, Mokronog 1, Novavas 2, Tržič 8, Dolenjavas 2, Radovljica 2, Radna pri Sevnici 1, Rakek 1, Rudolfovo 3, Zagor 1, Sv. Martin pri Litiji 2, Sv. Peter 1, Sv. Rupert 1, Sv. Vid pri Ljubljani 1, Sava 1, Šiška 1, Žužembreg 1, Kamnik 3, Travnik 1, Belapeč 2, Cerklje 2, Cirknica 1; skupaj z Ljubljano vred (79) je 166 imejiteljev knjig-čekovnic.

Raznoterosti.

— Velik strajk v Londonu. Londonski krojaški pomočniki zahtevajo višjo plačo in zdravje delavnic. Če se njih zahtevam ne ugoti, bodo začeli štrajkati. Štrajkovalo bode nad 10.000 krojaških pomočnikov.

— K napadunaruskega carjeviča. Napadovalec ruskega carjeviča je baje obsojen na do smrtne prisilno delo. Tako se sedaj poroča, dočim se je poprej že zagotavljalo, da je že umrl. Vidi se iz vseh teh nasprotujočih vestij, da se vsa stvar nekako prikriva in torej nič gotovega ne vemo.

Glasba.

Missa in honorem ss. App. Petri et Pauli.

Auctore Ignatio Hladnik, magistro capellae in ecclesia Collegiata. Op. 16. Rudolphswerti 1891.

Pri pogledu te vrle maše se je moj trdni sklep, vsako novo glasbeno prikazen na obzorji slovenske glasbene literature ostro in brezobzirno kritikovati, stajal kot pomladanski sneg. In zares! Čitajočemu partituro tako lepe glasbe, se človeku nehoté razširi

srece, duh postane prešinjen lepote in zadovoljno se položi skaldba iz rok, a to le za toliko časa, da se z novič v roko vzame in išče novih vrlin.

G. skladatelj graja ni podrla, zaupam torej, da ga tudi zaslužena hvala ne bo prevzela. Torej k stvari: Maša ta je pisana večinoma v takozvanem polifonnem slogu in ima najprej to prednost, da nima v težavni izpeljavi slogovi one temne, neumljive barve, katera je mnogokrat lastna Nemcem. Tu se lahko vrsti imitacija za imitacijo, izpeljana v oktavi, v drugih intervalih ali pa po izgledu pravilne fuge v kvinti; na odličnih mestih pa postopajo glasovi v obliki kánona. Vse to kaže, da je g. H. rojen skladatelj in da more tudi večjim glasbenim zahtevam povsem zadostovati, ako mu je volja tako resna, kakoršno se kaže pri tej vrli kompoziciji. Da, še celó dvoglasni stavki ne pogrešajo kontrapunktičnega lica. Motivi v maši so jako prěgnantni ter nikjer ne postopajo v lomljenih akordih, kar je zdravi polifoniji v veliko kvar, marveč karakteristično, jasno in določno. Slog cele maše pa je tudi enoten in prav zato gre maša tako gladko, ob enem bo pa napravila globok vtis na poslušalce; skrbeti pa je, da se predava v duhu vrliga skladatelja. Težko je določiti, kateremu komadu gre prednost; vendar se menda ne motim, ako trdim, da so Kyrie, Sanctus in Agnus Dei najboljši, a tudi drugi deli so vse pohvale vredni. Tekst po celi maši je porazdeljen med posamezne glasove tako pravilno, da se bodo poudarki povsod lepo slišali in, da-si skadba teče neprestano, enako reki, bode lahko umevna.

Eden najboljših še živečih cerkveno-glasbenih kontrapunktistov ima za to vrlo mašo polno hvale; zatorej ne kaže dvomiti o vrednosti nje, ako se čuje laskava pohvala iz tako kompetentnih ust, a tudi jej bode vsled tega zagotovljen častni sprejem v cecilijanski katalog.

Priporočam torej to vrlo mašo, ki zasluži častno mesto v slovenski glasbeni literaturi, vsem organizmom in cerkvenim pevovodjem, ki bodo gotovo prevzeti od nje rajsko-čiste glasbene lepote, če le ni šel okus vsled „Liedertafel-Styl“-a rakom žvižgat. Drugim glasbenikom pa, katerim se bode morda maša pretežavna zdela (kar pa ni), svetujem, naj si jo omislijo in študirajo, naj jo tu primerjajo s cecilijansko glasbo, ali drugo srednje ali celó ničeve vrednosti, ki pa se drži za „narodni duh“.

Skladatelju in njegovim vrlim gg. učiteljem pa gre polno priznanje.

Slovinci, sezite po tej lepi in priporočljivi maši! Cena partiture in glasov je nizka. — 1 gld.

Fajgelj.

Telegrami.

Dunaj, 5. junija. „Wiener Zeitung“ javlja: Cesar je podelil knezoškofu Zwergerju red železne krone prve vrste, stolnemu dekanu sekovskega stolnega kapiteln Wintererju pa komturni križ Franca Jožefa reda.

Dunaj, 4. junija. V današnji seji budgetnega odseka je trgovski minister marki Bacquehem izjavil, da je vlada takoj s prva se tega držala, da ima država pravico prevzeti telefone. Sedaj se že vrše pogajanja o podržavljanju dunajskega zasebnega telefona. Poslanec Derschatta je izrekel željo, da bi se napravila telefonska zveza mej Dunajem, Gradcem in Trstom. Minister je pa na to izjavil, da se o tem delajo že priprave. Tudi se hoče napraviti telefon mej Dunajem in Lincem.

Dunaj, 5. junija. Danes so se v zbornici poslancev razdelili načrti zakonov proti občno nevarnim socijalističnim prizadevanjem. Po teh načrtih prepoveduje se snovanje društev, katerih namen je s silo prekucniti obstoječi državni in družbeni red. Kdor se vedema udeleži takih društev, zanje nabira člane ali pa nagovarja k osnovi takih društev, kaznuje se s ostrim zaporom najmanj jednega meseca, največ treh let, s katero kaznijo se lahko združi še globo. Prepovedani so shodi, javne slavnosti in sprevedi služeči takim prizadevanjem, kdor proti takim prepovedim ravna, se kaznuje z ostrim zaporom najmanj jednega meseca, največ treh let, katero kazen se lahko združi še z globo. Perijodičnim tiskovinam se more prepovedati daljše izhajanje, ko se jim je dvakrat prevedalo daljše razširjevanje. Nadaljno izdavanje prepovedanih ali zaplenjenih tiskovin in pa tajna posest priprav za tiskanje takih tiskovin, kaznuje se s ostrim zaporom najmanj 6 mesecev, največ treh let, katera kazen se lahko združi z globo. Pri agitatorjih se pri obsodbi lahko izreče, da se postavijo tri leta pod

policijsko nadzorstvo. Gostilničarjem, tiskarjem, knjigoprodajalcem, posojilnim bibliotekam, krošnjarjem, se lahko začasno ali pa za vselej vzame obrtno dovoljenje. Pozivi za nabiranje ali donašanje doneskov kaznujejo se z zaporom in globo.

Dunaj, 5. junija. Danes mej poslance razdeljeni zakon proti spridenju živil obsega določila o prometu živil, igrač, tapet, oblačil, posod za jedil in pijače, kuhinskih posod, posod za shranjevanje, voz, meril, kolikor se rabijo pri živilih, in petroleja. Nastavili se bodo posebni državni nadzorovalni organi s pravico, da bodo smeli pregledavati živila, jemati proti odškodnini poskušnje, da jih preiščejo. Kdor ponareja, spridi živila, napravljaja zdravju škodljiva živila ali zgoraj navedene predmete, ponuja na prodaj ali prodaja take stvari, se zakrivi prestopka, pregreška ali pa zločina, če je morda vsled tega kdo bil na telesu poškodovan ali pa je umrl. Lahko tudi sodišče sklene, da se razsodba javno naznani in se krivcu vzame obrtna pravica. Za tehnične preiskave se bodo napravili državni preiskovalni zavodi. Osnovani se bodo učni kurzi za izobražbo organov zdravstvene policije. Za sodelovanje vlada lahko pokliče zastopnike dotičnih znanstvenih predmetov.

Dunajsko Novo mesto, 5. junija. Cesar je zjutraj prišel in bil naudušeno vsprejet. Ogledaval je več ur vojaško akademijo, in ob jedni popoldne povrnil se na Dunaj.

Gradec, 5. junija. Četrta in sklepna slavnostna seja. — Drd. Stroriedl omenjal je prvega štajerskega katoliškega shoda, poudarjal njegove blagodejne posledice, ki se kažejo v raznih društvi, političnih, gospodarskih, dobrodelnih in dijaških. Obširneje je govoril o katoliških dijaških društvi, vzlasti potrebnih našim časom za vzgojo značajnih mož. Baron Morsey je govoril o veri in politiki ter dokazoval, da mora katoličan biti to, kar je v zasebnem življenju, tudi v javnem, tudi v društvi, tudi v zakonodajalnih zborih, povsod treba pokazati odlično katoliško barvo. — Dominikan Gundisalo je govoril o sedanji kulturi, Feldner je razpravljajl isto stvarino, ter šaljivo ošibal liberalne mestne očete v Gradcu, ki so se branili udeležence katoliškega shoda prenočiti v brambovski vojašnici bajé, ker ni dovolj slame in posteljnakov!! — Ločeno korakati, a skupno udariti na sovražnika, to naj bo géslo avstrijskim katoliškim narodom, vsak narod naj hrani in varuje svoje narodne posebnosti, a druži naj v katoličanih živo in delavno katoliško prepričanje. Franciškan Anzoletti poročal je o resolucijah gledé na cerkveno umetnost. Vse resolucije so bile vsprejete. Prebereti se udanostna adresa na papeža in njegov odgovor. Po naročilu papeževem podeli k sklepu knezoškof Zwerger navzočim apostolski blagoslov.

Gradec, 5. junija. Zanimiva razprava se je vršila o socialnem vprašanju pri tretji slavnostni seji. Grof Sylva Tarouka govoril je ob hranitvi srednjega stanu, posebno je razpravljajl o kmetskem stanu, kateremu treba odpomoči z znižanjem neznosnih davkov in

z pomnoženjem narodnogospodarskih dohodkov. Gledé na rokodelske stanove, treba združne organizacije, priporočal je društva za mojstre, pomočnike in vajence. — O delavskem vprašanju je govoril Roth iz Dunaja. Pobijal je načela socialne demokracije, s katerimi je nemogoče povoljno rešiti socialno vprašanje. Delavskim stanovom treba, da se organizujejo, katoliška cerkev mora sodelovati in državi pomagati; jedino tem potom reši se najbolj pereče vprašanje sedanjega časa. — Slavnostni sprevod pri prenašanju svetinj za novo cerkev Jezusovega presv. Srca je bil posebno veličasten. Meščanske straže in vojaštvo vdeležili so se spreveda z godbo. Za škofi šli so s sprevodom Don Alfonzo, kneza Liechtenstein, Windischgrätz in mnogo družih odličnih plemenitašev z gorečimi svečami glasno moleč rožni venec.

Trst, 4. junija. Poveljnik angleške oklopnice „Colossus“, ki se je pripeljal v Trst, sir Willian Jackson, obiskal je včeraj v spremstvu angleškega konzula namestnika. Namestnik je pa danes opoldne obiskal poveljnika na ladiji. Ko je ladija potem zapustila pristanišče, igrala se je avstrijska himna in dalo navadni ladijini pozdrav 17 strelav.

Praga, 5. junija. Rektor češkega vseučilišča odsvetoval je dijakom daljne poulične izgrede, izjavljajoč, da bode policija proti izgrednikom najstrožje postopala.

Rim, 4. junija. Papež je imel danes javni konzistorij, pri katerem je dal na glavo klobuka kardinaloma Vannutelliju in Dunaevskemu. V tajnem konzistoriji, ki je bil potem, je bila prekonizacija 8 nadškofov in 43 škofov. Papež, kateri se prav dobro počuti, blagoslovil je navzoče s krepkim glasom.

Carigrad, 5. junija. Včeraj do najstih ponoči ni došlo nobene poročilo, da bi bili roparji izpustili vjetnike. Če tudi so se čete nazaj pomaknile, vendar roparji nima jo zapanja. Bankir Izrael in dragoman Eckart sta še vedno v Kirkilipi, vesta pa ničesar o vjetih. Roparji dosedaj še neso prišli po odkupnino.

Piccoli-jeva tinktura za želodec
je rahlo delujoče, vspešno učinkujoče, prebavne organe vrejujoče zdravilno sredstvo. — Cena steklenici 10 kr. (300—105)

Sargova glicerina zobna crema.

Izvrstno sredstvo za lepe svetle zobe.

Po kratki rabi neobhodno potrebno sredstvo za čiščenje zob.

Kalodont.

Od zdravstvenega urada potrjeno.

Prav prilično na popotovanji. Dlječe okrepčevalno.

Neškodljivo celo za najnežnejše zobe.

V Nemčiji, Franciji itd. se rabi že z največjim vspehom, nadalje na dvorih, v najvišjih krogih, kakor tudi v navadni družini.

Dobiva se v lekarnah in parfumerijah itd. Komad 35 kr.

(34)

Vozni red železnice Ljubljana-Kamnik.

Veljaven od 1. junija 1891.

Naznačeni čas na desno od postajnih imen čita naj se od zdalej navzgor.

8 <u>10</u>	8 <u>00</u>	9 <u>55</u>	iz Trsta, St. Andreja	v	6 <u>30</u>	8 <u>42</u>	9 <u>28</u>
8 <u>00</u>	7 <u>50</u>	10 <u>01</u>	» Trsta j. k.	»	7 <u>05</u>	9 <u>22</u>	10 <u>00</u>
1 <u>25</u>	2 <u>28</u>	6 <u>06</u>	» Trbiza	»	10 <u>3</u>	3 <u>16</u>	3 <u>32</u>
11 <u>50</u>	12 <u>05</u>	6 <u>30</u>	» Ljubljane j. k.	»	4 <u>58</u>	5 <u>55</u>	11 <u>34</u>
0. 2153	0. 2155	0. 2157	Klm.	Postaje	0. 2152	0. 2154	0. 2156
2. 3.	2. 3.	2. 3.			2. 3.	2. 3.	2. 3.
zjutraj	opoludne	zvečer			zjutraj	dopol.	popold.
7 <u>30</u>	2 <u>10</u>	7 <u>10</u>	—	iz Ljubljane drž. k.	6 <u>30</u>	1 <u>20</u>	6 <u>30</u>
7 <u>47</u>	2 <u>27</u>	7 <u>27</u>	6	↙ Črna p.	6 <u>14</u>	1 <u>04</u>	6 <u>14</u>
8 <u>07</u>	2 <u>47</u>	7 <u>47</u>	5	Trzin	5 <u>54</u>	12 <u>44</u>	5 <u>54</u>
8 <u>23</u>	3 <u>03</u>	8 <u>03</u>	2	Domžal	5 <u>47</u>	12 <u>37</u>	5 <u>47</u>
8 <u>39</u>	3 <u>19</u>	8 <u>19</u>	3	Jarš-Mengiša	5 <u>28</u>	12 <u>18</u>	5 <u>28</u>
8 <u>45</u>	3 <u>25</u>	8 <u>25</u>	2	↙ Homea p.	5 <u>16</u>	12 <u>06</u>	5 <u>16</u>
9 <u>00</u>	3 <u>40</u>	8 <u>40</u>	5	v Kamnik	5 <u>00</u>	11 <u>50</u>	5 <u>00</u>

Ob nedeljah in praznikih odhod iz Ljubljane ob 1 uri 30 minut popoldne, iz Kamnika ob 8. uri 10 minut zvečer.

Nočne dobe (od 6.00 zvečer do 5.59 zjutraj) označene so s podčrtanimi minutnimi številkami. — p. pomeni postajališče.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.

Vozni red državne železnice.

Postaje	št. 1714	št. 1716	št. 1712	Postaje	št. 1711	št. 1715	št. 1713
Ljubljana j. k.	6.30	11.50	4.22	Beljak j. k.	7.36	11.51	4.57
Ljubljana R. k.	6.38	11.55	4.30	Trbiž	8.20	1.25	6.06
Vizmarje	6.48	12.5	4.41	Rateče-Bela Peč	8.35	1.43	6.24
Medvode	7.01	12.17	4.53	Kranjska gora	8.48	1.58	6.39
Loka	7.15	12.31	5.07	Dovje	9.11	2.23	7.05
Kranj	7.30	12.46	5.23	Jesenice	9.30	2.43	7.26
Sv. Jošt (ostaj.)	7.36	12.52	5.30	Javornik	9.37	2.50	7.33
Podnart	7.51	1.7	5.45	Žerovnica (ostaj.)	9.46	2.59	7.43
Otoče (ostaj.)	7.58	1.14	5.52	Lesce	9.58	3.13	7.59
Radovljica (ostaj.)	8.11	1.27	6.05	Radovljica	10.04	3.20	8.06
Lesce	8.21	1.37	6.16	Otoče (ostaj.)	10.16	3.33	8.19
Žerovnica (ostaj.)	8.32	1.48	6.27	Podnart	10.22	3.41	8.26
Javornik	8.41	1.57	6.37	Sv. Jošt (ostaj.)	10.35	3.54	8.40
Jesenice	8.51	2.6	6.48	Kranj	10.41	4.1	8.46
Dovje	9.10	2.24	7.06	Loka	10.56	4.15	9.02
Kranjska gora	9.32	2.46	7.28	Medvode	11.10	4.29	9.16
Rateče-Bela Peč	9.47	3.1	7.43	Vizmarje	11.22	4.42	9.28
Trbiž	10.03	3.16	7.59	Ljubljana R. k.	11.30	4.51	9.37
Beljak j. k.	11.50	4.36	8.56	Ljubljana j. k.	11.34	4.58	9.45

Nočni čas je zaznamovan s navpičnimi črtami za minutnimi številkami in traja od 6.00 zvečer do 5.59 zjutraj.

Izdajatelj in odgovorni vrednik: Anton Kržiž.